

Πανηγυρικός Εσπερινός της Οσίας Μεθοδίας της εν Κιμώλω στη Νάουσα

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε χθες το απόγευμα στον εσπερινό και κήρυξε το θείο λόγο στην Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Ναούσης επί τη εορτή της Οσίας Μεθοδίας της εν Κιμώλω.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε στην Καθηγουμένη της Ιεράς Μονής Γερόντισσα Μεθοδία για την ονομαστική της εορτή.

Για τις φωτογραφίες πατήστε [εδώ](#)

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Τῆς Κιμώλου τόν γόνον ... τιμή-σωμεν ἐν ὕμνοις οἱ πιστοί, ὁσίαν Μεθοδίαν τήν σεπτήν, τάς τοῦ βίου αὐτῆς πράξεις θεοφιλῶς μι-μού-μενοι».

Μία μεγάλη όσία τιμᾶ αύριο ή Έκ-κλησία μας καί ιδιαιτέρως ή Ίερά αύτή Μονή, καθώς ή Γερό-ντισσά μας φέρει τό όνομά της, καί ό ιερός ύμνογράφος μᾶς θυμίζει μία ἀλήθεια τήν όποία πολύ συχνά ξε-χνοϋμε. Μᾶς θυμίζει ποιᾶ εἶναι ή ἀληθινή τιμή τῶν ἁγίων, ποιό εἶναι τό πραγματικό περιεχόμενο καί τό ούσιαστικό νόημα τῆς τιμῆς τους.

Ή τιμή τῶν ἁγίων καί τῶν όσίων τῆς Έκκλησίας μας δέν εἶναι ἀπλῶς τό νά πη-γαίνουμε στήν πα-νή-γυρή τους, νά ἀσπαζόμεθα τήν ιερή εἰκόνα τους ή τά τίμια λεί-ψανά τους, ή ἔστω καί νά μελε-τοϋ-με τόν βίο τους. Όλα αύτά εἶναι καλά καί θά πρέπει νά τά κά-νουμε, γιατί μᾶς βοηθοϋν νά ἐπι-τύ-χουμε τήν ούσιαστική τιμή τους, ή όποία εἶναι ή μίμηση τῶν θεοφιλῶν τους πράξεων, ὅπως λέ-γει ό ιερός ύμνογράφος, ἀκο-λου-θώντας τή διδασκαλία τῶν πα-τέ-ρων τῆς Έκκλησίας μας. Εἶναι ή μίμηση τῆς ζωῆς τῶν ἁγίων.

Οἱ ἅγιοι, εἴτε εἶναι μάρτυρες εἴτε εἶναι ιεράρχες εἴτε εἶναι ὅσιοι, δέν ἔχουν ἀνάγκη ἀπό τή δική μας τιμή, διότι τιμῶνται καί δοξάζο-νται ἀπό τόν Θεό, χαίρονται καί εὐφραίνονται προγευόμενοι τήν ἀτελεύτητη μακαριότητα τῆς βα-σιλ-είας τῶν οὐρανῶν, ή όποία εἶναι ἀνώτερη καί ὑπέρτερη κάθε ἀνθρώπινης τιμῆς καί κάθε ἀν-θρώ-πινης προσφορᾶς.

Αὐτό βέβαια δέν σημαίνει ὅτι δέν χαίρονται, ὅταν βλέπουν τόν σε-βα-σμό καί τήν τιμή πού τούς προσ-φέρουμε ἐμεῖς. Δέν χαίρονται ὅμως «ἐγωιστικά», ὅπως θά χαιρό-μα-σαν οἱ ἄνθρωποι, ἀλλά χαίρονται για-τί αἰσθάνονται ὅτι τιμώντας τους ἐκφράζουμε τήν πίστη καί τήν ἀγ-πη μας στόν Θεό, δείχνουμε ὅτι μᾶς ἐλκύει ή ἀρετή καί ή ἁγιό-τητα, τήν όποία κατέκτησαν οἱ ἅγιοι καί οἱ ὅσιοι μέ τόν ἀγώνα καί τήν προ-σπά-θειά τους, καί γι' αὐτό εἶναι περισσότερο πρόθυμοι νά μᾶς βοη-θή-σουν καί ἐμᾶς νά ἐπιτύχουμε αὐτό τό όποῖο καί οἱ ἴδιοι ἐπέτυ-χαν, δηλαδή τήν ἁγιότητα. Καί χαίρονται ἀκόμη περισσότε-ρο, ὅταν μᾶς βλέπουν νά ἀκολου-θοϋμε τά βήματά τους καί νά ἀγω-νι-ζόμαστε νά μιμηθοϋμε τή δική τους ζωή.

Γι' αὐτό ή Έκκλησία μας προ-βάλ-λει καί τιμᾶ τούς ἁγίους. Διότι ή ζωή τους ἀποτελεῖ ζωντανή διδα-σκαλία καί παρότρυνση γιά μᾶς. Γι' αὐτό καί ἂν θέλουμε νά τιμοϋ-με πραγματικά τούς ἁγίους, δέν θά πρέπει νά περιοριζόμαστε στά ἔξω--τερικά στοιχεῖα τῆς τιμῆς τους, ἀλλά νά προχωροϋμε καί στή μίμηση τῶν ἁγίων μας. Ό ἅγιος Ίωάννης ό Χρυσόστομος μᾶς τό λέει· τιμή μάρτυρος, μίμηση αὐτοϋ.

Ίσως βέβαια κάποιος νά πεῖ ὅτι ἐμεῖς δέν μπορούμε νά μιμηθοϋμε τή ζωή τῆς όσίας Μεθοδίας τῆς ἐν Κιμώλῳ τήν όποία ἐορτάζουμε ιδιαιτέρως ἐδῶ στό

μοναστήρι μας, μιᾶς ὁσίας ἢ ὁποία ἔζησε μία ζωή σκληρή, ἀσκητική, ἔζησε ἔγκλειστη καί στερούμενη ἀπό κάθε κοσμική ἀπό-λαυση καί χαρά.

Ὁ Θεός ὅμως, καί τό λέμε αὐτό πάντοτε, δέν ζητᾷ ἀπό ὅλους μας νά ἐγκατελείψουμε τόν κόσμο καί νά γίνουμε ἀσκητές. Ζητᾷ νά ἐφαρ-μόζουμε τόν νόμο του καί νά ἀγωνιζόμαστε γιά τήν ἐν Χριστῷ ζωή, ὅπως ἔκαναν καί ἐκεῖνοι. Καί ἂν μελετήσουμε τή ζωή τῆς ὁσίας Μεθοδίας, τότε θά δοῦμε ὅτι τά βα-σικά στοιχεῖα τῆς ζωῆς της, μπορούμε νά τά μιμηθοῦμε καί ἐμεῖς. Ποιά ἦταν αὐτά;

Ἦταν πρωτίστως ἡ προσευχή, ἡ διαρκῆς καί ἀδιάλειπτη προσευχή, αὐτή πού ζητᾷ ὁ Θεός ἀπό ὅλους μας ἀνεξαιρέτως, καί μᾶς συστή-νει καί ὁ πρωτοκο-ρυφαῖος ἀπό-στο-λος Παῦλος προτρέποντάς μας: «ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε».

Δέν ἔχει σημασία ἐάν ζοῦμε μέσα στόν κόσμο καί ἐάν ἐργαζόμεθα· μπορούμε νά προσευχόμεθα, ἐάν ἔχουμε τόν νοῦ μας στραμμένο στόν Θεό, ἐάν ἡ ψυχή μας συνη-θίσει νά ἐλκύεται ἀπό τόν Θεό καί τήν ἐπικοινωνία μαζί του, ἐάν ἔχει μάθει νά ἀναθέτει τά πάντα μέ ἐμπι-στοσύνη στήν ἀγάπη του.

Δεύτερο στοιχεῖο τῆς ζωῆς τῆς ὁσίας Μεθοδίας ἦταν ἡ μελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Ποιός ἀπό μᾶς δέν μπορεῖ νά τό κάνει, εἴτε μελε-τώντας τήν Ἁγία Γραφή καί τούς βίους τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας εἴτε ἀκούοντας ὁμιλίες πνευ-μα-τικές; Ἔτσι ὅχι μόνο θά γνωρί-ζουμε τί πρέπει νά κάνουμε στή ζωή μας καί θά καθοδηγούμεθα ἀπό ὅσα μελετοῦμε, ἀλλά ἐπιπλέ-ον θά ἔχουμε καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ στήν ψυχή μας ἢ ὁποία, σύμ-φωνα μέ τούς Πατέρες τῆς Ἐκ-κλησίας μας, ἐνεργεῖ διά τοῦ λόγου του.

Τρίτο στοιχεῖο εἶναι ἡ ἀγάπη πρὸς τούς συνανθρώπους της, αὐ-τή ἡ μεγάλη ἐντολή βάσει τῆς ὁποίας θά κριθοῦμε ὅλοι κατὰ τήν ἡμέρα τῆς φοβερᾶς κρίσεως τοῦ Κυρίου μας. Ἡ ὁσία Μεθοδία εἶχε τόσο πολλή ἀγάπη γιά τούς ἀδελ-φούς της, ὥστε ἐνῶ ἦταν ἔγκλει-στη καί ζοῦσε ἀποκλειστικά ἀπό αὐτά πού τῆς ἔφερναν κάποιοι εὐ-σεβεῖς γνωστοί της, ἐκείνη δέν κρατοῦσε σχεδόν τίποτε γιά τόν ἑαυτό της ἀλλά τά μοίραζε σέ ὅποι-ους εἶχαν ἀνάγκη, καί ἀκόμη μεριμνοῦσε γιά τά προβλήματα καί τίς ἀσθένειες πού τούς ἀπα-σχο-λοῦσαν καί προσπαθοῦσε νά τούς βοηθήσει.

Αὐτά τά τρία στοιχεῖα τῆς ζωῆς τῆς ὁσίας Μεθοδίας, πού μπορούμε ὅλοι μας νά τά μι-μη-θοῦμε, σέ ὅποια ἡλικία καί κα-τά-σταση καί ἂν βρι-σκόμαστε, ἄς προσπαθήσουμε νά τά ἐφαρμόσουμε καί ἐμεῖς στή ζωή μας, ὥστε καί νά τήν τιμοῦμε πραγ-ματικά ἀλλά καί νά ἔχουμε τή χάρη καί τίς πρεσβεῖ-ες της πάντοτε στή ζωή μας.

Ἀπόψε ὅμως ἐμεῖς ἤρθαμε ἐδῶ ἀφενός γιά νά τιμήσουμε τήν ἁγία Μεθοδία, νά προσκυνήσουμε τό χαριτόβρυτο λείψανό της καί τήν εἰκόνα, ἀλλά ἀφετέρου

ἤρθαμε νά τιμήσουμε καί τή Γερόντισσά μας, ἡ ὁποία τόσα χρόνια, 25 περίπου χρόνια ἐδῶ καί πόσα ἄλλα στό μοναστήρι στήν Πορταριά, ἀγωνίζεται. Καί ἀγωνίζεται σύμφωνα μέ αὐτά τά τρία στοιχεῖα πού εἶπα τῆς ὁσίας Μεθοδίας: καί μέ τήν προσευχή καί μέ τή μελέτη ἀλλά καί μέ τήν ἀγάπη πρὸς τόν συνάνθρωπο.

Ὅλοι σας τό γνωρίζετε. Ἔρχεσθε ἐδῶ, καί ἕνα λόγο νά σᾶς πεῖ καί μία εὐχή νά σᾶς δώσει, εἶναι αὐτά τά ὁποία στηρίζουν ἐμᾶς πού εἴμεθα στόν κόσμο, πού ἐργαζόμεθα στόν κόσμο. Γιατί ξέρουμε ὅτι οἱ μοναχοί καί οἱ μοναχές ἔχουν ὡς ἔργο τῆς ζωῆς τους πρωτίστως τήν προσευχή ἀλλά καί τήν ἀγάπη, τήν ἀγάπη πρὸς τόν Θεό καί πρὸς τόν ἄνθρωπο, διότι αὐτά πηγαίνουν μαζί. Καί οἱ μοναχοί ἰδιαιτέρως, ἂν ἔγιναν μοναχοί, ἂν ἐνεδύθησαν τό ράσο καί τό σχῆμα, τό ἔκαναν γιατί; γιατί ἀγάπησαν πρωτίστως τόν Θεό. Καί βέβαια δέν μπορεῖς νά ἀγαπᾷς τόν Θεό, ὅπως λέει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, καί νά μὴν ἀγαπᾷς τόν ἄνθρωπο, πού εἶναι ἡ εἰκόνα τοῦ Θεοῦ.

Ἔτσι, λοιπόν, ἡ Γερόντισσα μαζί μέ τίς ἀδελφές, ἀπό ἀγάπη γιά τόν Θεό, ἄφησαν ὄχι μόνο τά σπίτια τους, ἡ Γερόντισσα καί ἡ ἀδελφή Θεολογία ἄφησαν καί τή μετάνοιά τους, ἐκεῖ πού ἔγιναν μοναχές, καί ἤρθαν ἐδῶ μέ πολλή ἀγάπη καί ἀνέστησαν αὐτό τό μοναστήρι καί πνευματικά ἀλλά καί κτιριακά. Ὅλοι μας ξέρουμε πῶς ἦταν καί πῶς εἶναι αὐτό τό μοναστήρι. Καί ὅλα αὐτά ὀφείλονται στήν ἀγάπη τους πρὸς τόν Θεό καί πρὸς τόν ἄνθρωπο. Δέν τά κάνουν γιά τόν ἑαυτό τους. Θά φύγουν, ὅπως θά φύγουμε καί ὅλοι μας, ἀλλά αὐτά θά μείνουν. Εἶναι ἡ προίκα, ὅπως λέγω, τῆς Ἐκκλησίας, γιατί θά ἔρθουν καί ἄλλες ψυχές νά ἀσκηθοῦν ἐδῶ, θά ἤρθουν καί ἄλλες ψυχές νά προσκυνήσουν ἐδῶ καί νά ὠφεληθοῦν πνευματικά.

Ἔτσι, ἐπιτρέψτε μου, Γερόντισσα, ἐκ μέρους ὅλων, νά σᾶς εὐχηθῶ, ὁ Θεός νά σᾶς δίνει δύναμη νά συνεχίζετε αὐτό τό πνευματικό ἔργο, τό ἔργο πού κληρονομήσατε ἀπό τήν ὁσία, τήν ὁποία τιμᾶτε καί φέρετε τό ὄνομά της, καί νά στηρίζετε τίς ψυχές, ἀντλώντας τή δύναμη ἀπό τόν Θεό καί ἀπό τήν προσευχή σας. Νά εἶναι τά ἔτη σας πολλά καί εὐλογημένα!